

Warszawa, dnia 11 kwietnia 2018 r.

STANOWISKO FEDERACJI WOBEC POMYSŁU

PRZYMUSOWEJ HOSPITALIZACJI PSYCHIATRYCZNEJ Kobiet W CIĄŻY

Federacja na rzecz Kobiet i Planowania Rodziny wyraża stanowczy sprzeciw wobec kolejnych prób wprowadzenia tylnymi drzwiami totalnego zakazu aborcji przez Ordo Iuris. Słowa koordynatora Centrum Bioetyki tej organizacji Błażeja Kmiecika: „w Polsce jest możliwość umieszczenia kobiety w ciąży w szpitalu psychiatrycznym bez jej woli, jeżeli stanowi ona zagrożenie dla siebie lub dla innych, problem jednak w tym, że jeżeli chce skrzywdzić dziecko, które nosi pod sercem, nie można jej umieścić w placówce psychiatrycznej, ponieważ z punktu widzenia obowiązującego w Polsce prawa to dziecko nie jest jeszcze jej rodziną” i „to myślenie trzeba zmienić”¹ są **kolejnym potwierdzeniem celu, jaki obrało sobie Ordo Iuris, czyli manipulacyjną personifikację płodu i dehumanizację kobiety, uczynienie z niej (potencjalnej) zbrodniarki.**

Przypomina to ostatnie pomysły forsowane przez Rzecznika Praw Pacjenta, żeby przymusowo - nawet bez wyroku sądu, a samym zarządzeniem - hospitalizować kobiety na oddziale zamkniętym, bo „spożywają alkohol w ciąży” (ile? kto to może zgłosić?). Tym razem Ordo Iuris chciałoby zamykać w szpitalach psychiatrycznych kobiety w ciąży, byle tylko powstrzymać je od ewentualnej decyzji o przerwaniu ciąży, a także od samodzielnego podejmowania wszystkich innych decyzji. **Systematyczne szerzenie narracji o tym, jak dużym zagrożeniem jest kobieta, kompletne pomijanie jej potrzeb i praw oraz zrównywanie zarodka lub płodu z bezbronnymi kilkuletnimi dziećmi, mają stworzyć warunki do wprowadzenia mechanizmów ubezwłasnowolnienia kobiet, by pełniły głównie funkcje prokreacyjne.** Wydaje się, że w uporczywych działaniach organizacji Ordo Iuris, która - przypomnijmy – była autorką projektu ustawy przewidującego karanie kobiet więzieniem za aborcję, **chodzi nie o samą aborcję i „życie poczęte”, ale o całkowitą kontrolę kobiet.**

W tym miejscu należy raz jeszcze podkreślić, że to kobieta jest pacjentką, a nie płód. Obowiązek należytej staranności przy prowadzeniu ciąży wynika z konieczności ochrony zdrowia reprodukcyjnego kobiety. Płód dopiero z urodzeniem zyskuje odrębność wobec ciała kobiety, podmiotowość prawną i ochronę prawną równą człowiekowi. Ustawa z dnia 7 stycznia 1993 r. o planowaniu rodziny, ochronie płodu ludzkiego i warunkach dopuszczalności przerywania ciąży (Dz.U. 1993 nr 17 poz. 78 ze zm.) pozwala na przerywanie ciąży z powodu zagrożenia życia i zdrowia kobiety. Zdrowie oznacza zarówno aspekty fizyczny, jak i psychiczny. To lekarz obecnie podejmuje decyzję o tym, kiedy występuje wskazanie zdrowotne do terminacji ciąży. W praktyce lekarze, by wykonać aborcję, wymagają zaświadczenia o zagrożeniu życia, ignorując przesłankę zdrowotną, mimo że jest wymieniona w ustawie. Tymczasem są to kwestie nad wyraz poważne z perspektywy dobrostanu

¹ <http://prawy.pl/69149-dr-blazej-kmiecik-o-psychiatrycznej-przeslance-aborcyjnej/>

Federacja na rzecz Kobiet i Planowania Rodziny
ul. Nowolipie 13/15, 00-150 Warszawa
tel./fax: 022 635 93 95; 022 887 81 40
federacja@federa.org.pl; www.federa.org.pl

kobiety – mało kto wie, jakie cierpienie powodują choroby psychiczne, do których należy także depresja. Z tym większym smutkiem Federacja odbiera słowa prawnika Ordo Iuris, który w lekceważący sposób odnosi się do depresji czy prób samobójczych w czasie ciąży, tę pierwszą nazywając czymś „naturalnym”. **Taki rodzaj podejścia jest krzywdzący dla kobiet i utrwała stereotyp, jakoby kobieta „z natury” była predestynowana do tego, by znosić coraz to większe cierpienie, poświęcać się i wykazywać heroizmem. Tymczasem jako autonomiczna jednostka ma ona prawo decydować o swoim życiu i dążyć do pełnej ochrony swojego zdrowia, dobrego samopoczucia i szczęścia.**

Ponadto, ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U. 2017 poz. 882 ze zm.) przewiduje wąskie przesłanki, które uprawniają do leczenia psychiatrycznego w szpitalu bez zgody danej osoby (art. 23 ust. 1 „gdy jej dotychczasowe zachowanie wskazuje na to, że z powodu tej choroby zagraża bezpośrednio własnemu życiu albo życiu lub zdrowiu innych osób”). Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie nakazuje ich rygorystyczną interpretację, w której nie mieści się rozważanie kobiety o skorzystaniu z prawa do przerwania ciąży. **W jej świetle propozycja Ordo Iuris jest pogwałceniem praw kobiet, środkiem bezprawnym i nieproporcjonalnym.**